

1. Min - dig ve - lem, U - ram, min - dig ve - lem,

Még ha nem lát - hat is gyar - ló sze - mem!

A - zért ez é - ne - kem: Ve - lem van Is - te - nem,

Ve - lem van Is - te - nem, min - dig ve - lem.

2. Megmondtad, ó, Uram, híveidnek:
Szívükbe küldöd el Szentlelkedet.
Templomoddá engem tégy hát, és légy velem,
Tégy hát, és légy velem, mindig velem!
3. Én megfeszíttetem együtt veled,
Bennem már csak te élsz: elvégezted.
Hitből van életem, Jézus jár énvelem,
Jézus jár énvelem, mindig velem.
4. Bánat vagy félelem, kétség ha jó,
Hű karja átölel, oltalmaz ő.
Nappal s bús éjjelen az Úr mindig velem,
Az Úr mindig velem, mindig velem.
5. Ha lelkem a halál völgyébe ér:
Ott is te vagy velem, mit féljek én?
Vessződ megvéd engem. Velem vagy, Istenem,
Velem vagy, Istenem, mindig velem.

6. Ha otthon egykoron megláthatlak,
Hol többé bűn, halál nem árthatnak,
Ezt zengem szüntelen: Velem az Úr, velem,
Velem az Úr, velem, mindig velem!

szöveg: Á. J. von Schwartzburg, 1699
dallam: N. Decius, 1522

800

1. Mind - ed - dig vé - lem volt az Úr,
Mind - ed - dig vé - dett hűn az Úr,

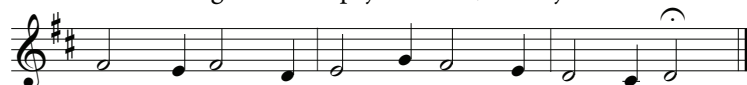

Meg - ál - dott min - den jó - val.

És ör - zött éj - jel, nap - pal.

Mind - ed - dig él - tem paj - zsa volt, Az éj - sza - ká - ban

fényt a - dott. Mind - ed - dig meg - se - gí - tett.

2. Dicséret zeng az ajkamon, / És hála tölti szívem,
Mert azt mind el se mondhatom, / Hogy mit tett vélem Isten.
Míg élek, mindig hirdetem: / Nagy dolgot tett az Úr velem,
Mindeddig megsegített.
3. Tarts meg tovább is, jó Atyám, / Hogy hozzád jussak végre!
Ha jönne még sok próba rám, / Légy éltem menedéke!
Erőd, kegyelmed adja meg, / Hogy fönn is elzenghessem ezt:
Mindeddig megsegített.